

4 cesty prírodou

Autori Žofia Dubová, Jozef Pilát,
Katarína Bajkayová, Michal Machciník
Kurátor Adrián Kobetič
Vernisáž 12. 3. 2020 o 18.00 hod.
Trvanie výstavy 13. 3. – 19. 4. 2020
Miesto konania Galéria mladých

Žofia Dubová
Jedna proti všetkým (tu stojí hora)

Vstúpiť do lesa, hôr, zeme. Nadýchnuť sa a nechať sa prestúpiť krajinou...

Téma prírody predstavuje v dejinách umenia mimoriadne dôležitú úlohu. Stála už pri samotnom zrode umenia a v priebehu jeho vývoja patrila neraz ku kľúčovým námetom. Aká je však jej pozícia v súčasnom umení? Nie je dnes príroda už vyčerpanou témou, patriacou skôr do učebníc dejepisu umenia?

Na túto otázku sa snaží odpovedať výstava **4 cesty prírodou**, prinášajúca tvorbu štyroch mladých autorov, pracujúcich s naturálnymi motívmi. Každý z autorov vstupuje do prírody inou cestou, nikdy však výlučne za účelom inšpirácie. Tieto cesty sú síce odlišné, všetky však spája priame telesné i myslivé vstupovanie do prostredia prírody. Skupinová výstava dvoch umelkýň a dvoch umelcov v Galérii mladých mapuje štyri rôzne prístupy, neobmedzuje sa však na určitú techniku či médium. Prechádza od závesných obrazov ku inštaláciám, od akrylu na plátne po keramiky či drevo. Napriek vlastnej rozmanitosti majú vystavené diela okrem námetu spoločných tiež niekoľko ďalších prvkov. Pracujú s koncepciami priestoru, jeho naplňaním a vyprázdňovaním, hľadajú do dialky i do tmy, skúmajú fyziológiu ľudského tela v dotyku s prírodou. Každé píše svoj príbeh, ktorým prírodu zhmotňuje v „umelom“ priestore galérie.

Malby **Žofie Dubovej** (*1991) predstavujú pohľady na pohoria, vynárajúce a strácajúce sa pred očami diváka. Intímne i majestátne prostredie obrazov pozýva do ticha krajiny. Na veľkých plátnach akoby sa hory neustále menili, plynuli v čase a zároveň sa v ňom naveky zastavovali, ustavične k sebe priťahujúc ľudskú pozornosť.

O tom, aký neobyčajný dokáže byť vzťah umelca k lesu rozpráva vo svojej veľkopriestorovej inštalácii **Jozef Pilát** (*1992). V jeho príbehu les zaniká a vracia sa v podobe drevených dosák, takmer úplne ochudobnený o naturálne. Dielo hovorí o smrti prírody a o jej návrate v podobe umeleckého diela.

Katarína Bajkayová (*1994) sa snaží pomocou svojich kresieb a plastík znázorniť s čím sa spája jej vstupovanie do zeme. Vnára sa do hĺbín jaskyne, kde počas speleologických výprav zažíva mnohé momenty zlomov tela i mysle. Z nich vznikajú umelecké dokumenty, prenášajúce diváka do situácií, ktoré sa pohybujú neraz na hrane života a smrti.

S tvorivým potenciálom prírodných javov pracuje **Michal Machciník** (*1989). Vydáva sa do lesa preto, aby objavil predmety a miesta, ktoré sú nositeľom výnimočných vlastností. Vďaka autorským technikám ich vyplňa a skladá, čím do výstavy prináša prvok tvorivej prírody. Špecifickou inštaláciou objektov ready-made tiež naplno sprírodňuje prostredie výstavy.